अस्य धातोः विशेषेण भवन्ति ।

(1387) "रह त्यागे" (X-चुरादिः-1626. सक. सेट्. उभ.)

[1]ज्ञपादिः । धातुममुं क्षीरस्वामि-मैत्रेयौ न पठतः । [2]रहकः-हिका, रिरहयिषकः-षिका ; रहयिता-त्री, रिरहयिषिता-त्री ; इत्यादीनि रूपणि समस्तान्यपि चौरादिकचहयतिवत् (515) बोध्यानि । क्विपि-[3]प्ररट्-प्ररड्-प्ररहौ प्ररहः ; ल्यपि-[4]प्ररहय्य[A], णमुलि-रहम् २ राहम् २ इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1388) "रह त्यागे" (X-चुरादिः-1859. सक. सेट्. उभ.)

कथादिः, अदन्तः, ।

'रहयेत् रहति त्यागे गतौ रंहेस्तु रंहति ।' (श्लो. 195) इति देवः । रहकः-हिका, रिरहयिषकः-षिका ; रहयिता-त्री, रिरहयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि चौरादिकचहयतिवत् (515) बोध्यानि । णमुलि रहम् २, इत्येकमेव रूपमिति विशेषः । यत्प्रत्यये-विरह्यः[B] इति ज्ञेयम् ।

(1389) "रहि गतौ" (I-भ्वादिः-732. सक. सेट्. पर.)

'रहयेत् रहति त्यागे गतौ रंहेस्तु रंहति ।' (श्लो. 195) इति देवः । रंहकः-हिका, रंहकः-हिका, रिरंहिषकः-षिका, रारंहकः-हिका ; रंहिता-त्री, रंहयिता-त्री, रिरंहिषिता-त्री, रारंहिता-त्री ; इत्यादीनि

---

1. कथादिषु (अदन्तेषु) उत्तरत्र पठिष्यमाणेन रहधातुनैव रूपाणां सिद्धेः ज्ञपादिपञ्चकेषु रहधातोः चुरादिष्वेव पूर्वत्र पाठो मा भूदिति क्षीरस्वाम्यादयः । 'रहयेत्—' इति श्लोकं (195) विवृण्वता पुरुषकारेणापि "—'रह त्यागे' कथादिर्भ्वादिश्च" इत्युक्तम् । तेन देवस्याप्ययमेव पक्ष इति ज्ञायते । युक्तं चैतत् । यतः ज्ञपादिषु पाठमस्याभ्युपगच्छन्तोऽपि केषाञ्चिन्मतत्वेनैवाश्रयुः । न स्वतन्त्रत्वेन । ज्ञपादिपञ्चकान्तर्भावेन पठितॄणां णमुलि दीर्घविकल्प एक एव कृदन्ते फलमस्येति बोध्यम् ।

2. ज्ञपादिषु अस्य धातोः पाठात् मित्त्वेन 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति णौ उपधायाः ह्रस्वः । एवमेव ण्यन्तात्, ण्यन्तप्रकृतिकसन्नन्तादपि उपधाह्रस्वो बोध्यः ।

3. 'हो ढः' (8-2-31) इति ढत्वे, अवसाने चर्त्वविकल्पे च रूपमेवम् ।

4. ल्यपि, 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशे रूपमेवम् ।

A. 'आससाद विरहय्य धरित्रीं चक्रवाकहृदयान्यभितापः ॥' कि. अ. 9. 4.

B. 'मन्त्री तौ प्रपठय्य पाशवटनैः पापौ विरह्यौ पुरात् ।' धा. का. 3-53.